

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer polejący
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 410. Uchwała Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1929 r. o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim.

Poz. 411. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych na rok gospodarczy 1929/30 na obszarze m. Kalisza.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, w Ministerstwie Skarbu, oraz w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

410.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1929 r.

o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. grupa A. Administracja, część 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, II Wydatki nadzwyczajne w Dziale 2 § 16 pod tytułem „Akcja przeciwpowodziowa” kredyt w kwocie 100.000 zł., przeznaczony na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim z powodu wylewu rzek, oraz podwyższa kredyt, ustalony w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. grupa A. Administracja, część 14 Ministerstwo Robót Publicznych, I Wydatki zwyczajne, Dział 2, rozdział 2 § 16 pod tytułem „Usunięcie szkód żywiołowych”, o sumę 50.000 zł. na usunięcie szkód żywiołowych, spowodowanych na drogach i mostach państwowych oraz komunalnych przez powódź w województwie stanisławowskim.

Prezes Rady Ministrów:

w z. (—) St. Car.

411.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych na rok gospodarczy 1929/30 na obszarze m. Kalisza.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, powołana na podstawie Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39, poz. 324) zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 kwietnia 1929 r. Nr. 2639/G. I. P. w składzie:

Obwodowego Inspektora Pracy Stanisława Fedeckiego, jako przewodniczącego i przedstawiciela Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,

Radcy Wojewódzkiego — Józefa Feliksa Kosteckiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sędziego Grodzkiego Kazimierza Sadowskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Edmunda Sobczyńskiego, Stanisława Fidały, Michała Zajdemana, jako przedstawicieli Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Kalisza, Władysława Linka, Macieja Kurzaja, Andrzeja Łuczaka, jako przedstawicieli Chrześcijańskiego Związku Zawodowego Dozorców Domowych, oddział w Kaliszu, na posiedzeniach w dniach 31 maja i 3 czerwca 1929 r. w sprawie warunków pracy i płacy dozorców domowych na obszarze m. Kalisza

o r z e k i a:

Zasady ogólne.

§ 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje na czas od dnia 1 stycznia 1929 r. do dnia 30 czerwca 1930 roku.

§ 2. a) Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości m. Kalisza, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domowych;

b) Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć, z wyłączeniem młodocianych do lat 18, której właściciel, lub zarządca domu porucił nadzór nad domem, utrzymanie w nim czystości i porządku;

c) Wszelkie czynności dozorczy, związane z jego stanowiskiem, może wykonywać sam dozorca, lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny, za których dozorca jest odpowiedzialny.

§ 3. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl Ustawy z dn. 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki mniej korzystne dla pracownika, niż warunki, ustalone w niniejszym orzeczeniu ulegają na żądanie pracownika zastąpieniu przez to orzeczenie.

§ 4. Zatargi, wynikię na tle umowy o pracę pomiędzy właścicielami, a dozorcami domów, zatławiane są przez Komisję Rozjemczą, przewidzianą w ustawie z dn. 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53), lub Sądy Powszechne według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia, lub wyroku pracodawcom nie wolno wstrzymywać wypłaty wynagrodzenia, pracownikom zaś nie wolno przerywać pracy — za wyjątkiem wypadków, przewidzianych w §§ 7 i 8 niniejszego orzeczenia.

Zawarcie umowy i rozwiązanie umowy o pracę.

§ 5. a) Umowa o pracę zawiera się bądź na piśmie, bądź ustnie, bądź też przez dopuszczenie pracownika do pracy;

b) Ustala się dwutygodniowy okres próbny dla dozorczy, nieznanego osobście właścicielowi;

c) Na żądanie pracownika pracodawca obowiązany jest wydać mu pisemne potwierdzenie zawartej umowy o pracę, zawierające wszystkie istotne warunki umowy;

§ 6. a) Podczas okresu próbnego zarówno właściciel, jak dozorca mogą rozwiązać umowę o pracę w każdym czasie bez wypowiedzenia;

b) Po upływie okresu próbnego umowa o pracę może być rozwiązana, lub zmieniona przez każdą ze stron przez pisemne wypowiedzenie, dokonane co najmniej na trzy miesiące naprzód;

c) Okres wypowiedzenia wynosić ma całkowite trzy miesiące kalendarzowe i kończyć się musi zawsze ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego początek kwartału kalendarzowego;

d) Umowa o pracę może być rozwiązana w każdym czasie za wspólną zgodą stron;

e) Umowa o pracę rozwiązuje się z chwilą powołania dozorczy jako poborowego do służby wojskowej.

§ 7. Właściciel nieruchomości może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia:

a) w razie, jeżeli dozorca dopuszcza się względem właściciela, lub zarządcy domu, albo względem członków rodziny właściciela, lub zarządcy czynnych zniewag, lub ciężkich obraz;

b) w razie, jeżeli dozorca, pomimo przestrogi, nie zachowuje przepisów dotyczących bezpieczeństwa domu i jego mieszkańców;

c) w razie, jeżeli dozorca dopuścił się kradzieży, przywłaszczenia, lub rozmysłowego uszkodzenia mienia pracodawcy;

d) w razie całkowitego niewykonywania przez dozorcę swych obowiązków w ciągu sześciu dni z rzędu bez przyczyny uzasadnionej;

e) w razie, gdy dozorca odmawia wykonywania swych istotnych obowiązków, wynikających z przepisów niniejszego orzeczenia;

f) w razie przetrzymywania przez dozorcę w swoim mieszkaniu sublokatorów bez pisemnej zgody właściciela.

§ 8. Dozorca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy właściciela:

a) w razie jeżeli właściciel lub zarządca domu, albo członkowie rodziny właściciela, lub zarządcy dopuszczają się względem dozorczy, lub członków jego rodziny czynnych zniewag, lub ciężkich obraz;

b) w razie, jeżeli właściciel, lub zarządca domu, albo członkowie rodziny właściciela, lub zarządcy dopuszczają się względem dozorczy lub członków jego rodziny czynnych, które sprzeciwiają się prawu, lub dobrem obyczajom, bądź też nakładają ich do takich czynów;

c) w razie, jeżeli pracodawca zatrzymuje należne dozorczy wynagrodzenie przez czas dłuższy niż jeden miesiąc;

d) w razie, jeżeli pracodawca zmniejsza, lub pogarsza mieszkanie służbowe dozorczy.

§ 9. Jeżeli umowa o pracę została rozwiązana z winy pracodawcy (§ 8) lub też zerwana przez pracodawcę bez zachowania obowiązującego okresu wypowiedzenia, z wyjątkiem wypadków wymienionych w § 7, dozorczy służy prawo do wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

§ 10. Pracodawca nie ma prawa wypowiedzieć umowy o pracę:

a) w ciągu 2-ch miesięcy niezdolności pracownika do pracy, spowodowanej przez nieszczęśliwy wypadek, lub chorobę;

b) w czasie pomiędzy chwilą powołania pracownika na ćwiczenia wojskowe rezerwy, a końcem odbycia tych ćwiczeń. Wynagrodzenie w czasie choroby, lub ćwiczeń, dozorca otrzymuje tylko w tym wypadku, jeżeli da ze swej strony zastępcę.

Obowiązki dozorczy domu.

§ 11. Dozorca domu jest obowiązany dbać o dom powierzony mu w opiekę i powinien niezwłocznie donosić właścicielowi, lub jego zastępcy o wszelkich wiadomościach mu uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu lub innych osób, bądź na zdrowiu, bądź na majątku. Powinien możliwie zapobiec wszelkim uszkodzeniom domu, lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano regulaminu domowego, wydanego przez właściciela domu, lub powołane władze. Dozorca obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia, wydane przez właściciela domu, lub jego zastępcę, dotyczące obsługi, nadzoru i zarządu domem, tudzież przestrzegać przepisów meldunkowych.

§ 12. a) Obowiązkiem dozorczy jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i używanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa.

Dozorca winien dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, mianowicie: wjazdów, bram, sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, ustępów i podwórz. Dozorca winien utrzymywać czystość i porządek na chodniku, względnie na ulicy przed domem, winien usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem i t. p.

W razie epidemii dozorca winien ściśle stosować się do zleceń władz sanitarnych co do utrzymywania czystości i porządku, lub przeprowadzenia dezynfekcji w domu i ubikacjach pomocniczych. Dozorca winien czuwać nad należytym oświetleniem tych części domu, które w

myśl regiuminu mają być oświetlone, oraz dbać o całość urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, dzwonek do bramy i innych urządzeń publicznych;

b) Posługi lub roboty na rzecz właściciela mogą być przedmiotem odrębnej umowy;

c) Prawo posiadania klucza od bramy przysługuje jedynie właścicielowi i dozorczy domu.

Świadczenia w naturze.

§ 13. Dozorca domu otrzymuje bezpłatnie mieszkanie służbowe. W miarę opróżniania się odpowiednich mieszkań w danym domu, pierwszeństwo do otrzymania wolnego mieszkania ma dozorca domu. Mieszkanie to winno być higieniczne, składające się conajmniej z jednego pokoju z piecem kuchennym i położone na parterze, a nie w suterynie. W domach wybudowanych po 1924 roku, mieszkanie dozorczy domu winno się składać z jednego pokoju i kuchni. Trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniu jest niedozwolone. Dla obielenia mieszkania dozorca otrzymuje od właściciela domu wapno 2 razy do roku. Dozorca bez zgody właściciela nie może przyjmować do swego mieszkania sublokatorów.

§ 14. Właściciel domu obowiązany jest dostarczać bezpłatnie dozorczy oświetlenie elektryczne w ilości 1 lampki 16-świecowej na mieszkanie, jeżeli dom posiada instalację elektryczną, — lub też wydawać dozorczy naftę w ilości 1½ litra miesięcznie w miesiącach od kwietnia do września włącznie i 3 litry miesięcznie w miesiącach od października do marca włącznie, jeżeli dom nie posiada instalacji elektrycznej.

§ 15. Właściciel domu obowiązany jest dostarczyć dozorczy bezpłatnie przyrządy, sprzęty i naczynia służące do czyszczenia, utrzymania porządku i oświetlenia domu. Ponadto w razie całodziennego zatrudnienia dozorczy, właściciel obowiązany jest wydać dozorczy raz do roku bluzę i fartuch. Wymienione rzeczy dozorca winien szanować i utrzymywać w należytym porządku, zużyte wymienić na nowe, a wrazie opuszczenia stanowiska zwrócić w porządku właścicielowi.

Warunki wynagrodzenia.

§ 16. a) Za pełnienie obowiązków dozorczy otrzymuje tenże oprócz świadczeń w naturze, określonych w niniejszym orzeczeniu, wynagrodzenie w gotówce. Wynagrodzenie to składa się z pensji zasadniczej, wymienionej w paragrafie 17, oraz dodatków wymienionych w par. 18.

b) Wynagrodzenie w gotówce dozorca winien otrzymywać miesięcznie zgóry w pierwszych 2-tygodniach każdego miesiąca;

c) W razie sporu o wynagrodzenie właściciel domu obowiązany jest przedstawić pokwitowanie dozorczy, lub piśmienny dowód wypłacenia dozorczy wynagrodzenia.

§ 17. Pensję zasadniczą otrzymuje dozorca według poniższej tabeli zależnie od strefy, w której jest położony dom, oraz liczby pomieszczeń.

Wysokość pensji otrzymuje się, mnożąc płacę za 1 pomieszczenie dla domów odpowiedniej kategorii przez liczbę pomieszczeń;

b) Za pomieszczenie uważa się każdą izbę posiadającą okna, a więc: pokoje mieszkalne, kuchnie, sklepy, pracownie oraz izby mieszkalne w suterynach i na poddaszu;

c) Wszystkie ulice i place dzieli się ze względu na ilość pracy dozorców na trzy strefy:

Strefa I obejmuje: Stary - Rynek, Warszawska, Wrocławska, Górnośląska, Aleje - Józefiny, Wiejska między Wrocławską, a Fabryczną, Kaniwicką, Złota, Marjańska, Pl. Kilińskiego.

Strefa II obejmuje: Śródmieście, między kanałem Bernardynką i kanałem Rypinkowskim, a ponadto ulicę Lipową do Żołądnej, Kościuszki, Dobrzecką i Poprzeczno - Dobrzecką, Kopernika, N-Swiat od ulicy Wrocławskiej do Czeszkowskiej, Stawiszńska, Szosę Turecką od pl. Kilińskiego do ul. Winiarskiej.

Strefa III obejmuje wszystkie pozostałe ulice i place.

Tabela płac.

Domy o pomieszczeniach	Płaca miesięczna za jedno pomieszczenie w groszach		
	Strefa I	Strefa II	Strefa III
1 — 10	125	100	70
11 — 20	105	85	60
21 — 30	90	70	55
31 — 40	80	60	50
41 — 50	70	55	45
51 — 70	60	50	40
71 — 90	55	45	35
91 — 150	50	40	30

§ 18. Oprócz pensji zasadniczej dozorca otrzymuje następujące dodatki miesięczne, płatne jednocześnie z pensją:

a) dodatek za pompowanie wody do zbiornika, miesięcznie od jednego pomieszczenia, bez względu na strefę i kategorię domu:

przy pompowaniu ręcznym 100 gr.;
przy motorze 50 gr.;

b) Dozorcy domów liczących mniej niż 40 pomieszczeń, z frontem, dłuższym niż 30 metrów, pobierają dodatek miesięczny w wysokości 20% pensji zasadniczej;

c) Dozorcy posesji, w których się mieszczą fabryki, składy hurtowe, banki, kina, przedsiębiorstwa rzemieślnicze, większe biura i t. p. otrzymują osobny dodatek w wysokości conajmniej 3 zł. miesięcznie. O przyznaniu tego dodatku decyduje w wypadkach wątpliwych Komisja Rozjemcza, która może również w poszczególnych wypadkach podnieść wymiar dodatku powyżej 3 zł., o ile uzna to za niezbędne.

§ 19. Wysokość świadczeń w naturze oraz wynagrodzenie w gotówce, określone w §§ 14 — 20 niniejszego orzeczenia, obowiązuje w okresie czasu od 1 lipca 1929 r. do dnia 30 czerwca 1930 roku.

W okresie czasu od dnia 1 stycznia 1929 roku do dnia 30 czerwca 1929 roku obowiązuje wysokość świadczeń w naturze i wynagrodzenia w gotówce, określona w §§ 16 — 21 umowy zbiorowej ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domowych na obszarze m. Kalisza na rok 1928 („Monitor Polski" z dnia 16 kwietnia 1928 r. Nr. 88).

§ 20. Dozorcy domów, położonych w pierwszej strefie, otrzymują ca rok w miesiącu grudniu gratyfikację świąteczną w wysokości jednej czwartej części wynagrodzenia miesięcznego wraz ze wszystkimi dodatkami.

Kalisz, dnia 3 czerwca 1929 roku.

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *St. Fedeki*,

Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

(—) *F. Kostecki*.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) *K. Sadowski*.

Przedstawiciele Stowarzyszenia Właśc. Nie ruchomości m. Kalisza:

(—) *Sobczyński*,

(—) *M. Zajdeman*,

(—) *S. Fidała*.

Przedstawiciele Chrześc. Zw. Zaw. Dozorców Domowych, Oddział w Kaliszu:

(—) *W. Linek*,

(—) *Maciej Kurzaj*,

(—) *Andrzej Łuczak*.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 r. zamianował D-ra Zygmunta Cybichowskiego, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, Jana Kucharzewskiego, profesora, Wacława Makowskiego, profesora Uniwersytetu Warszawskiego i D-ra Michała Rostworowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego — Członkami polskimi Stałego Sądu Rozjemczego w Hadze na przeciąg lat 6-ciu.

W MINISTERSTWIE SKARBU.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 9 lipca 1929 roku zamianował Inspektora ministerjalnego Edwarda Ratyńskiego Prezesem Izby Skarbowej w Wilnie.

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 9 lipca 1929 r. zamianował:

Profesora nadzwyczajnego Politechniki Lwowskiej inż. Kazimierza Idaszewskiego — profesorem zwyczajnym miernictwa elektrotechnicznego na Wydziale Mechanicznym tejże Politechniki.

Profesora nadzwyczajnego Politechniki Lwowskiej D-ra Wacława Stefana Leśniańskiego — profesorem zwyczajnym technologii chemicznej organicznej na Wydziale Chemicznym tejże Politechniki;

Profesora nadzwyczajnego Politechniki Lwowskiej D-ra Szymona Wierdaka — profesorem zwyczajnym botaniki leśnej na Wydziale rolniczo-lasowym tejże Politechniki;

Profesora nadzwyczajnego Piotra Józefa Brzezińskiego — profesorem zwyczajnym ogrodnictwa na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie D-ra Romana Grodeckiego — profesorem zwyczajnym historii gospodarczej na Wydziale Filozoficznym tegoż Uniwersytetu;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie D-ra Jerzego Smoleńskiego — profesorem zwyczajnym geografii fizycznej i kartografii na Wydziale Filozoficznym tegoż Uniwersytetu;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie D-ra Teodora Spiczakowa — profesorem zwyczajnym ichtiologii i rybactwa na Wydziale Rolniczym tegoż Uniwersytetu;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Poznańskiego D-ra Józefa Morawskiego — profesorem zwyczajnym romanistyki na Wydziale Humanistycznym tegoż Uniwersytetu;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Poznańskiego D-ra Mieczysława Pańkowskiego — profesorem zwyczajnym szczegółowej hodowli zwierząt na Wydziale Rolniczo-Leśnym tegoż Uniwersytetu;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie D-ra Stefana Ehrenkreutzta — profesorem zwyczajnym prawa sądowego polskiego i litewskiego na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych tegoż Uniwersytetu.

Profesora nadzwyczajnego D-ra Franciszka Staffa — profesorem zwyczajnym ichtiologii i rybactwa na Wydziale Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego;

Zastępcę profesora w Uniwersytecie Warszawskim, docenta D-ra Stanisława Arnolda — profesorem nadzwyczajnym historii gospodarczo-społecznej i geografii historycznej na Wydziale Humanistycznym tegoż Uniwersytetu;

Zastępcę profesora w Uniwersytecie Poznańskim, docenta D-ra Zygmunta Michała Zawirskiego — profesorem nadzwyczajnym historii i metodologii nauk przyrodniczych i humanistycznych na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym tegoż Uniwersytetu;

Docenta D-ra Władysława Poliškiego — profesorem nadzwyczajnym zoologii na Wydziale Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie;

Docenta Politechniki Warszawskiej Dr. inż. Witolda Wierzbickiego — profesorem nadzwyczajnym inżynierii leśnej i geodezji na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie;

Zastępcę profesora Jana Wojnarskiego — profesorem nadzwyczajnym grafiki w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki przesłał na ręce Naczelnika Państwa Estońskiego, p. Strandmana, depeszę treści następującej:

„Jego Ekscelencja Pan Strandman,
Naczelnik Państwa Estońskiego,

Tallin.

Pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji moje najserdeczniejsze życzenia z okazji wybrania Go na

Naczelnika Państwa Republiki Estonii i powie-
dzić Mu, jak jestem szczęśliwy, dowiadując się,
że zaufanie Jego współobywateli powołało Go do
stanania na straży losów narodu Estońskiego, złą-
czonego z naszymi węzłami szczerzej sympatji.

(—) Ignacy Mościcki“.

W odpowiedzi Naczelnik Państwa Estońskiego
przesłał na ręce Pana Prezydenta Rzeczy-
pospolitej Polskiej depeszę treści następującej:

„Jego Eksceleńca Pan Ignacy Mościcki, Prezydent
Rzeczypospolitej,

Warszawa.

Wzruszony życzeniami, które Wasza Eksce-
leńca zechciał mi wyrazić z okazji wybrania mnie
Naczelnikiem Państwa, przesyłam Mu moje naj-
szersze podziękowania wraz z życzeniami
szczęścia osobistego i pomyślnego rozwoju Polski.

(—) Strandman“.

Z okazji święta narodowego francuskiego
Pan Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki
przesłał na ręce Prezydenta Republiki Francu-
skiej depeszę treści następującej:

„Jego Eksceleńca Pan Gaston Doumergue,
Prezydent Republiki Francuskiej,

Paryż.

Z okazji święta narodowego 14 lipca, pragnę
wyrazić Waszej Eksceleńcy wraz z całym naro-
dem polskim najgorętsze życzenia sławy i pomy-
ślnego rozwoju wielkiego przyjacielskiego,
sprzymierzonego narodu.

(—) Ignacy Mościcki“.

W odpowiedzi, Pan Prezydent Republiki
Francuskiej Doumergue przesłał na ręce Pana
Prezydenta Rzeczypospolitej, Ignacego Mościc-
kiego, depeszę następującej treści:

„Jego Eksceleńca Pan Ignacy Mościcki, Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej,

Warszawa.

Dziękuję serdecznie Waszej Eksceleńcy za
życzliwą depeszę i wyrażam Mu, wraz z całą
Francją najszersze życzenia wielkości i pomy-
ślnego rozwoju przyjacielskiej sprzymierzonej Pol-
ski.

(—) Gaston Doumergue“.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicz-
nych, dr. A. Wysocki, przesłał na ręce Naczelnika
Państwa Estońskiego depeszę treści następu-
jącej:

„Jego Eksceleńca Pan Strandman,
Naczelnik Państwa Estońskiego,

Tallin.

Proszę Waszą Eksceleńcę o przyjęcie moich
życzeń i gratulacji najszerszych z okazji wybo-
ru Jego na najwyższy urząd Republiki Estońskiej.
Wyrażając równocześnie żal najszerszy, który
Wasza Eksceleńca zostawia wśród nas, pragnę
wyrazić Mu radość, którą odczuwamy, widząc po-
wołanego na ten najwyższy urząd tak wybitnego
męża stanu, który w czasie swego pobytu w Pol-
sce wybitnie zasłużył się około zacienienia wę-
złów sympatji, łączących Polskę i Estonię, w głą-
bokiemu zrozumieniu wzajemnych interesów.

(—) Dr. A. Wysocki,
Kierownik M. S. Z.“.

W odpowiedzi Naczelnik Państwa Estońskiego,
p. Strandman, przesłał na ręce Kierownika

M. S. Z., p. dr. A. Wysockiego, depeszę treści na-
stępującej:

„Jego Eksceleńca Pan A. Wysocki, Kierownik
M. S. Z.,

Warszawa.

Proszę Waszą Eksceleńcę o przyjęcie moich
najszerzych podziękowań za serdeczne życze-
nia. Proszę mi wierzyć, że, zachowując najlepsze
wspomnienia z mojego pobytu w Polsce, cieszę się,
że mogę nadal prowadzić pełną zaufania współ-
pracę między naszymi dwoma krajami.

(—) Strandman“.

Z Ministerstwa Rolnictwa.

Pan Minister Rolnictwa Karol Niezabytow-
ski rozpoczął w dniu 17 b. m. urlop wypoczynko-
wy. Zastępować go będzie Podsekretarz Stanu w
Ministerstwie Rolnictwa p. Wiktor Lesniewski.

Z pobytu P. Prezydenta Rzeczypospolitej na Podhalu i Spiszu

Przejazd Pana Prezydenta przez obszar
Podhala i Spiszu był jedną wielką manifestacją na
cześć Dostojnego Włodarza. Ludność góralska z
najodleglejszych zakątków ściągnęła do wiosek,
którymi przejeżdżał Pan Prezydent, manifestując
swoje uczucia przywiązania do Głowy Państwa.
Ludność, bez względu na przekonania i wyznania,
garnęła się do Dostojnego Gościa, dziękując Mu
ze łzami w oczach, że raczył odwiedzić tutejsze
zakątki Rzeczypospolitej, dodając ludności otuchy
do dalszej pracy dla dobra Rzeczypospolitej.
Wśród entuzjastycznego powitania, auto P. Pre-
zydenta, zarzucone bukietami polnego kwiecia, stanę-
ło o godz. 9 m. 30 w Borku Fałęckim, gdzie ludność
zgotowała P. Prezydentowi burzliwą owację.
W dalszych miejscowościach, a więc w Mogila-
nach, Głogoczowie, Ryzszkowicach, Jaworniku —
wszędzie wzniesione były bramy triumfalne, a lu-
dność entuzjastycznymi okrzykami witała Pierw-
szego Obywatela Rzeczypospolitej. Wzdłuż dróg,
prowadzących do wsi, ustawily się banderje ludno-
ści w barwnych strojach góralskich, które składa-
ły hołd przejeżdżającemu Panu Prezydentowi.
O godz. 10-ej P. Prezydent zawitał do Myślenic,
gdzie nastąpiło uroczyste powitanie przy bramie
triumfalnej, przy dźwiękach dzwonów kościel-
nych. P. Prezydenta powitali przedstawiciele
miejscowych władz. Z Myślenic udał się P. Pre-
zydent do Spytkowic przez Stróżę, Lubień, Tęczyn,
Maków i szereg innych miejscowości. Przyjazd
do Spytkowic nastąpił o godzinie 11 m. 30. Tu
P. Prezydenta witał starosta i przedstawiciel miej-
scowej ludności. P. Prezydent przeszedł następ-
nie przed szpalerem, ustawionych wzdłuż ulic
organizacji i udał się na zwiedzanie Kółka Rolnicze-
go, gdzie w obecności P. Prezydenta referat na te-
mat miejscowych potrzeb rolniczych i hodowla-
nych wygłosił inż. Jędrkiewicz. Na zakończenie
swego referatu p. Jędrkiewicz złożył serdeczne po-
dziękowanie Panu Prezydentowi za zrozumienie,
jakie władze nasze okazują dla rolnictwa i zape-
wnił Go, że rolnicy Podhala w pracy swojej nad
udoskonaleniem warsztatu rolnego nie ustana.
Wzniesiony przez p. Jędrkiewicza okrzyk na cześć
Głowy Państwa został entuzjastycznie podniesio-
ny przez obecnych. Następnie P. Prezydent udał
się na plebanję, gdzie spędził chwil kilka, poczem,
żegnany przez obecnych, wyruszył w dalszą dro-
gę do Jablonki. Przejazd P. Prezydenta Rzeczy-
pospolitej ze Spytkowic do Nowego Targu i dalej
do Białki był jednym pasmem hołdu, składanego
przez ludność Głowie Państwa. Wzdłuż dróg usta-
wione były banderje podhalańskie na koniach i lu-
dność w barwnych strojach góralskich. Dziewcz-
ta obspypywały auto P. Prezydenta kwieciami pol-
nymi, manifestując w ten sposób swoje uczucia dla
Dostojnego Włodarza. W gminie Podwilk spoty-
kali P. Prezydenta postowie grupy B. B.: Gwiźdź,
Polakiewicz, Pochmarski, Walewski, Kleszczyń-
ski, Dobrzański, Stadnicki i Hyla. W imieniu gru-
py postów powitał P. Prezydenta poseł Gwiźdź,
poczem po powitaniu przez starostę P. Prezydent
udał się do Orawki, gdzie zwiedził miejscowy pra-
stary kościół. Tu płomiennym przemówieniem po-
witał P. Prezydenta ks. Jabłoński, dziękując Mu,
że raczył odwiedzić ziemię orawską. Z kolei Pan
Prezydent wraz z otoczeniem przybył o godz. 12-ej
do wsi Jablonki. Wsiadłszy z auta, przywitany

DELEGACJE I ZJAZDU POLAKÓW Z ZAGRA- NICY U MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO.

W dniu 17 lipca o godz. 17 staraniem Komitetu Organizacyjnego I-szego Zjazdu Polaków z
Zagranicy wszyscy delegacje oraz członkowie Komitetu Organizacyjnego przyjęci byli przez Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego na
audjencji w Pałacu w Belwederze. Wchodzącego do
salonu P. Marszałka powitali zgromadzeni dłu-
go niemilknięciami okrzykami na Jego cześć.
W imieniu delegatów powitał P. Marszałka Pił-
sudskiego przewodniczący Zjazdu Polaków, poseł
Wilpiszewski z Łotwy, składając wyrazy głębo-
kiej czci i przywiązania Wodzowi Narodu. Po
przemówieniu posła Wilpiszewskiego, Pan Mar-
szalek poprosił o przedstawienie Mu delegatów
z poszczególnych krajów, z którymi przez dłuższy
czas rozmawiał, informując się o ich życiu na ob-
czyźnie. Żegnając delegatów Pan Marszałek po-
dziękował za odwiedzanie Go. I znów z pierśi ze-
branych popłynęły okrzyki na cześć Wskreszcie-
la Państwa Polskiego. Po wpisaniu się do ksią-
żki pamiątkowej, delegacje Zjazdu opuścili Belwe-
der, unosząc ze sobą niezatarte wrażenie osobi-
stego zetknięcia się z P. Marszałkiem oraz czaru
postaci największego Polaka doby współczesnej.

orkiestrą góralską, przeszedł P. Prezydent przed
szpalerem górali i góralek, oraz banderj konnych,
udając się drogą ku kościołowi, gdzie imieniem lu-
dności orawskiej witał Go zasłużony działacz, ka-
waler orderu Polonia Restituta, 76-letni Piotr Bo-
rowy. Przemówienie jego, wygłoszone piękną gwa-
rą góralską, wywarło na słuchaczach głębokie wra-
żenie: „Macie Wielki Gazdo — mówił Borowy —
nasze serca i obiecujemy Ci wiernie stać na straży
tutejszej ziemi”. W zakończeniu mówca złożył
hołd P. Prezydentowi w imieniu tutejszej ludności
góralskiej. Z kolei przemówił imieniem Towar-
stwa Kresów Południowych prof. U. J. Semkowicz,
zapewniając P. Prezydenta, że Towarzystwo opie-
kować się będzie tym skarbem ziemi polskiej.
Mówca zakończył okrzykiem na cześć Najjaśniej-
szej Rzeczypospolitej i Pana Prezydenta, który
zebrani z entuzjazmem powtórzyli. Następnie
P. Prezydent wraz z otoczeniem udał się do ko-
ścioła, gdzie Go witał ks. proboszcz Lysk w asy-
ście miejscowego duchowieństwa. Po odpiewa-
niu „Te Deum”, nastąpiła przed kościołem wzru-
szająca chwila: oto dziewczeta góralskie otoczyły
Dostojnego Włodarza i opasały Go wieniec z mir-
tu. Przepasany tym wieniec, Pan Prezydent
skierował się do lokalu Domu Ludowego, gdzie
przywitała Go miejscowa ludność.

Odprowadzany przez tłumy górali z orkiestrą
na czele, Pan Prezydent Rzeczypospolitej udał się
do Domu Ludowego w Jablonce, gdzie powitał Go
krótko prezes Dzióbek oraz dziewczynka imie-
niem dzieci orawskich i przedstawiciel młodzieży
akademickiej, ludność zaś odpiewała chórem
szereg pieśni orawskich. Żegnany owacyjnie Pan
Prezydent przejechał przez Piekieniuki do Czarn-
ego Dunajca, gdzie był również owacyjnie wita-
ny. Wzdłuż całej drogi ustawione były banderje
górali, które przy wjeździe Pana Prezydenta do
wsi otoczyły auto Pana Prezydenta, wnosząc
gromkie okrzyki na Jego cześć.

Podobnie spontaniczną owację urządziło Panu
Prezydentowi miasto Nowy - Targ, gdzie wyszedł
na spotkanie burmistrz, który wygłosił przemó-
wienie i wręczył Panu Prezydentowi chleb i sól.
Kulminacyjnym punktem przyjęcia Pana Pre-
zydenta na Podhalu był pobyt w Bielce, gdzie Pan
Prezydent przybył około godziny 2. Przed miej-
scowym kościołem parafialnym zgromadziły się
niezliczone rzesze publiczności i tu u progu ko-
ścioła powitał Pana Prezydenta ksiądz prałat po-
seł Madej.

Po wysłuchaniu „Te Deum”, odpiewanego
w parafialnym kościele, Pan Prezydent wraz z
otoczeniem i zaproszonymi gośćmi udał się na
plebanję, gdzie ks. prałat Madej podejmował Go
śniadaniem. W czasie deseru ksiądz Madej wy-
głosił piękne przemówienie, składając hołd imie-
niem duchowieństwa i ludności podhalańskiej
Głowie Państwa.

Opuściwszy Białkę, Pan Prezydent udał się
do Nowego Targu, gdzie na rynku na najdalej-
wznieśnieniu przyjął hołd przybyłej z najodleglej-
szych zakątków Podhala ludności. Przybyły więc
delegacje z Zakopanego, z burmistrzem Winni-
kim na czele, z Rabliki, z Poronina i innych okolic.
W czworoboku ustawily się niezliczone delegacje,
oddziały przysposobienia wojskowego i t. d.

c) natomiast uchylić zajęcie, o ile dokonane zostało z powodu umieszczenia w tem czasopiśmie artykułu p. t. „Szczą pro Sojuz Ukrainok”, jako niezawierającego w sobie treści znamion jakiegokolwiek czynu karnego, a w szczególności występuku z § 300 uk.

Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiśma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygiorem następstw, przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 31 maja 1929.

Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiśma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygiorem następstw, przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 31 maja 1929.

10982-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 28 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia czasopiśma „Sel - Rob.” Nr. 112 z dnia 26 maja 1929, z powodu, że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pod tyt. „Z organizacyjno żyta Sel-Rob Jednośty”, zawierają w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) uk. i występuku z § 302 uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiśma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygiorem następstw, przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10971-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 27 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku pod tyt. „Socializystowsky mordercy. O bojiwkach P. P. S.” z daty Warszawa 1929, wydane w Warszawie nakładem Sochackiego, albowiem w treści tego druku mieszczą się znamiona zbrodni z §§ 58-c), 65-a) uk. i występuku z §§ 300 i 302 uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10970-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 23 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia ulotki p. t. „J. Wielmożny Panie”, zacytnającej się od słów: „Zgodnie z uchwałą Rady Naczelnej S. M.”, wydanej we Lwowie, nakładem zarządu d. d. Stronictwa Narodowego, z pow. du, że treść tej ulotki zawiera w sobie znamiona występuku z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 399 Dzurp, Nr. 45;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10972-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Gromohkij ślid poezji 1922 — 1924, z daty 1925, wydane w Charkowie, z powodu, że zamieszczone w tym druku utępy, w szczególności na str. 53 — 55, 58, 59 zawierają w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10973-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Czerwona pysanka Pleś Doncenko”, z daty 1926, wydane w Charkowie, z powodu, że zamieszczone w tym druku utępy, w szczególności na str. 47 —

52 — 67 — 69, zawierają w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10974-k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy, Wydział karny we Lwowie, jako Trybunał prasowy, po przeprowadzeniu na dniu dzisiejszym rozprawy głównej wskutek wniosku Prokuratora przy tu-tej-szym Sądzie o orzeczenie konfiskaty druków: 1) afiszu „Do ogółu polskiej młodzieży akademickiej”, 2) odezwy „Do ludności polskiej zawsze wiernego Lwowa”, 3) odezwy „Do ogółu polskiej młodzieży akademickiej”, zawyrokował:

Po myśli przepisów z art. 38-go i 82-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. Nr. 398, Dz. U. Rz. P. orzeka się konfiskatę powyższych druków, których zajęcia dokonane ad 1) dnia 4.XI. 1928, ad 2) 14.XI. 1928, ad 3) 20-go listopada 1928 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie, zatwierdzone zostało orzeczeniem tu-tej-szego Sądu, jako Trybunału prasowego ad 1) z dnia 12.XI. 1928, Pr. 490/28, ad 2) z 19.XI. 1928 Pr. 510/28, ad 3) z dnia 26 listopada 1928 Lcz. Pr. 526/28.

Zarazem wydaje się po myśli przepisu z art. 40-go powyższego rozporządzenia nakaz zniszczenia tego druku, a po myśli przepisu z art. 41-go tegoż rozporządzenia, zarządza się ogłoszenie tego orzeczenia w gazecie rządowej i wywieszenie na tablicy sądowej.

Lwów, dnia 10 maja 1929.

Sąd okręgowy, Wydział karny XXIV.
Pr. 441/28/4.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy, Wydział karny we Lwowie, jako Trybunał prasowy, po przeprowadzeniu na dniu dzisiejszym rozprawy głównej wskutek wniosku Prokuratora przy tu-tej-szym Sądzie o orzeczenie konfiskaty druku Barbary Czerezienczenko p. t.: „Wesela kompanja”, tłoczonego w r. 1928 w Charkowie nakładem państwowego wydawnictwa Ukrainy zawyrokował:

Po myśli przepisów z art. 38-go i 82-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. Nr. 398, Dz. U. Rz. P. orzeka się konfiskatę druku Barbary Czerezienczenko p. t.: „Wesela kompanja”, tłoczonego w r. 1928 w Charkowie nakładem państwowego wydawnictwa Ukrainy, którego zajęcia dokonane na dniu 29-go września 1928 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie, zatwierdzone zostało orzeczeniem tu-tej-szego Sądu, jako Trybunału prasowego z dnia 8-go października 1928 r. Lcz. Pr. 441/28.

Zarazem wydaje się po myśli przepisu z art. 40-go powyższego rozporządzenia nakaz zniszczenia tego druku, a po myśli przepisu z art. 41-go tegoż rozporządzenia, zarządza się ogłoszenie tego orzeczenia w gazecie rządowej i wywieszenie na tablicy sądowej.

Lwów, dnia 19 kwietnia 1929 r.

Sąd okręgowy, Wydział karny XXIV.
Pr. 433/28/11.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy, Wydział karny we Lwowie, jako Trybunał prasowy, po przeprowadzeniu na dniu dzisiejszym rozprawy głównej wskutek wniosku Prokuratora przy tu-tej-szym Sądzie o orzeczenie konfiskaty odezwy p. t.: „Do mas pracujących”, zawyrokował:

Po myśli przepisów z art. 38-go i 82-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. Nr. 398, Dz. U. Rz. P. orzeka się konfiskatę odezwy p. t.: „Do mas pracujących”, tłoczonej w drukarni Gojawczyńskiego we Lwowie, którego zajęcia dokonane na dniu 27-ym września 1928 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zatwierdzone zostało orzeczeniem tu-tej-szego Sądu, jako Trybunału prasowego z dnia 5-go października 1928 r. Lcz. Pr. 433/28.

Zarazem wydaje się po myśli przepisu z art. 40-go powyższego rozporządzenia nakaz zniszczenia tego druku, a po myśli przepisu z art. 41-go tegoż rozporządzenia, zarządza się ogłoszenie tego orzeczenia w gazecie rządowej i wywieszenie na tablicy sądowej.

Lwów, dnia 19 kwietnia 1929.

Sąd okręgowy, Wydział karny XXIV.
Pr. 525/28, Pr. 532/28, Pr. 542/28, Pr. 543/28.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy, Wydział karny we Lwowie, jako Trybunał prasowy, po przeprowadzeniu na dniu dzisiejszym rozprawy głównej wskutek wniosku Prokuratora przy tu-tej-szym Sądzie o orzeczenie konfiskaty a) ulotki z daty września 1928 p. t. „Towarysz kolejarze!”, b) ulotki z daty paź-

dziernik 1928 p. t. „Precz z faszystowskim arbitrażem”, c) ulotki Komunistycznej Partji Zachodniej Ukrainy p. t.: „Do żołnierzy 14 pułku strzelców konnych”, d) biuletynu E. K. „Mopru na zachodniej Ukrainie”, zawyrokoował:

Po myśli przepisów z art. 38-go i 82-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. Nr. 398, Dz. U. Rz. P. orzeka się konfiskatę powyższych druków, których zajęcia dokonane w datach ad a) 20.XI. 1928, ad b) 3.XII. 1928, ad c) 25.XI. 1928, ad d) 3.XII. 1928 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zatwierdzone zostało orzeczeniami tu-tej-szego Sądu, jako Trybunału prasowego z dnia: ad a) 26.XI. 1928 r. Lcz. Pr. 525/28, ad b) 6.XII. 1928 do L. cz. Pr. 542/28, ad c) 1.XII. 1928 Pr. 532/28, ad d) 6.XII. 1928 Pr. 543/28.

Zarazem wydaje się po myśli przepisu z art. 40-go powyższego rozporządzenia nakaz zniszczenia tego druku, a po myśli przepisu z art. 41-go tegoż rozporządzenia, zarządza się ogłoszenie tego orzeczenia w gazecie rządowej i wywieszenie na tablicy sądowej.

10788-k

Lwów, dnia 16 lutego 1929.

Sąd okręgowy, Wydział karny XXIV.

Sąd okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Zelenie serce”, z daty lutego 1923, wydane w Charkowie, z powodu, że zamieszczone w tym druku artykuły, w szczególności na str. 43 — 47, zawierają w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10975-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Tuky Ban Baraban”, z daty 1928 r., z powodu, że treść tego druku zawiera w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) u. k.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10977-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Maty”, autor Gr. Kosyńska, z daty Charków r. 1925, z powodu, że treść tego druku zawiera w sobie znamiona występuku z § 302 uk. i z art. V ust. z 17.12. 1862 Nr. 8/63 Dzurp.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10978-k

Sąd Okręgowy, Wydział karny we Lwowie, postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie:

a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Dzurp, Nr. 45, dokonanego dnia 19 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia druku p. t. „Gin”, autora F. Bila - Kryncyka z daty 1925, wydane w Charkowie, z powodu, że zamieszczone w tym druku utępy, w szczególności na str. 43—45—52—53, zawierają w sobie znamiona zbrodni z § 65-a) uk.;

b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1929.

10979-k

